8 Kasım 1969

PARTİLİNİN SESİ

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ İL TEMSİLCİLERİ ANKARA'DA TOPLANDI

329.805

Partimizi içine düştüğü dağınık durumdan kurtarmak, partide bilimsel sosyalist çizgiyi hakim kılmak için çeşitli il temsilcileri Ankara'da toplandılar. Toplantı sonunda Genel Yönetim Kuruluna iletilmek üzere bir bildiri yayınladı. Ayrıca bu bildiri yer alan görüşlere katılan partilere de bildiriye imza koymaları için çağrıda bulunarak, basılan metinler teşkilata gönderildi. Toplantı il temsilcilerinin bildirisini aynen yayınlıyoruz.

Biz, aşağıda imzaları ve Partinin tüzük, program ve Büyük Kongre kararlarına candan bağlı ve şimdiye kadar mümkün kademelerinde sayısız görev ve sorumluluk yüklenmiş veya halen görevde bulunan partililer; Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın teorik sapmasından başlayan ve bugüne kadarki süreç içinde eylemde somutlaşan kişisel yönetim'inin, Partimizin bugün içinde bulunduğu dağınık durumunun esas nedeni olduğunda görüş birliğine varmış bulunuyoruz.

Şöyleki:

I) Sosyalizmin bilimden saparak, Partimizin karakterini belirleyen İşçi sınıfının demokratik öncülüğü ilkesini ve sosyalist mücadelenin temel ilkelerinden olan Bilinçlenme'yi reddetmiştir. Buna bağlı olarak, tüzüğümüzün âmir hükümlerinden olup son büyük Kongremiz kararında somut ifadesini bulan derinlemesine örgütlenme ve eğitim konusunu ihmalin ötesinde, fiilen hiçe saymıştır.

II) İkinci Büyük Kongremizin kararında belirtilen Türkiye'de sosyalizmin aşağıdan yukarı demokratik bir yoldan gerçekleşeceği tezini, yalnız ve yalnızca emekçilerin liste başlarına getirilmeleri şeklinde yorumlayarak propagandasını yapmış, gerçekte son uygulamada görüldüğü gibi bunun da tersine hareket etmiştir.

III) Bununla birlikte, sosyalist mücadeleyi, eğitilmiş ve militan bir örgüte dayanmaksızın yalnızca genel bir propaganda ile elde edileceğini umduğu oyları arttırmaktan ibaret saymış ve Partiyi oy avcılığı'na yöneltmiştir. O kadar ki, son seçimde ağaların ağalığa dayanan oylarından bile medet umulmuştur. Oysa, eğitilmiş bir örgüte dayanmaksızın sosyalist mücadele yapmak değil, yalnızca oyları arttırmanın bile mümkün olmadığı gerçeğini son seçim sonuçları en açık şekilde teyid etmiş bulunuyor.

IV) Kendisinin, Partimizin tüzük, program ve kongre kararlarına aykırı bir tutumuna karşı çıkan ve Partimizi yeniden sosyalist doğrultusuna yöneltmeye çalışan partilileri; devamlı olarak haksız sosyalizm yapmakla, tepeden inmecilikle ve dışa bağlılıkla itham etmekten çekinmemiştir. Diğer yandan partililer arasında kendisine taraftar toplamak gayretiyle, Parti içinde emekçi-aydın karşıtlığı yaratmaya çalışmıştır. Bu davranış ve eylemleriyle tüzüğün kendisine yüklediği görevlerin başında gelen parti birlik ve beraberliğini korumak şöyle dursun, tam aksine dağıtıcı olmuştur.

V) Bütün bunların sonucu olarak partililer arasındaki dayanışma engellenmek suretiyle gruplaşmalara yol açılmıştır.

Parti organlarını ahenkli çalıştırmak değil, tersine teşkilâtı hiçe sayarak giriştiği eylemler ve önayak olduğu ters kurul atamaları sonucunda Genel Merkezle teşkilât arasında bağlar kopmuştur. Öyle ki, bugün Genel Kerkez kendi atadığı kurulu değiştirmek gücünden dahi yoksun hale gelmiş, otoritesi sıfıra ermiştir.

VI) Böylece Genel Başkan Aybar'ın, Partinin, amacını gerçekleştirmesi yolunda etkin bir siyasi kuvvet haline dönüşmesi için şimdiye kadar yürütülen bütün çabaları ve ulaşılan aşamayı yoketmeye yönelen bir tutum ve davranışta olduğu görülmektedir.

Yukarıda başlıcaları özetlenen hususlar gözönünde tutulmak suretiyle; Partimizin, bugün içinde bulunduğu durumdan kurtarılıp tüzüğün amaç ve karakter maddesi doğrultusunda sosyalist çizgide yeniden derlenip toparlanabilmesi için ilk adım olarak, Aybar yönetiminin derhal son bulması ve bunun yaratacağı ciddi ve ferah ortamda en yüce organımız Büyük Kongremizin toplanarak duruma el koyması gerektiğine inanıyoruz.

Aksi Halde; Partimizin giderek çözülme ve çöküntüsü ve neticede, son zamanlara kadar bütün parti üyelerinin elbirliğiyle ve şevkli, inanlı çabasıyle kazanılan Türkiye sosyalist mücadele tarihindeki ciddi yerini tamamen kaybetmesi kaçınılmaz olacaktır.

Uyarımız, ister istemez tarihi bir tercih yapma zorunluğunda bulunan Genel Yönetim Kurulu'na iletilmesini rica ederiz.

Saygılarımızla.

(Sayfayı Çeviriniz)

(Birinci Sayfadan Devam)

Ankara Yalçın Cerit ESski İl Başkanı, Osman Sakalsız Eski İl Sekreteri, Sadun Aren Genel Yönetim Kurulu Üyesi, Behice Boran Genel Yönetim Kuluru Üyesi Şaban Erik Genel Yönetim Kurulu Üyesi, Minnetullah Haydaroğlu Eski Merkez Yürütme uKrulu Üyesi,

Bitlisesir Adil Başar Eski İlçe Başkanı,

Eskişehir Turgut Başar Eski İl Başkanı,

Gaziantep Şükrü Erçelik İl Başkanı, Zeki Torun İl Sekreteri, Sabri Emre İl Saymanı,

Giresun Mustafa Oksal İl Başkanı, Özkaya Güvendi İl Temsilcisi,

İstanbul Murat Sarıca Eski İl Yönetim Kurulu Üyesi, Nihat Sargın Genel Yönetim Kurulu Üyesi.

İzmir Güner Elçin Eski İl Başkanı, Cemal Kural Eski İl Yönetim Kurulu Üyesi, Savaş Al Eski İl Yönetim uKrulu Üyesi, Esat Balım Eski İl Yönetim Kurulu Üyesi,

Kocaeli Şinasi Yeldan İl Başkanı, Hayri Balkan İl Yönetim Kurulu Üyesi, Fatma Hikmet İşmen Senatör, Malatya Hayrettin Aba Eski İl Başkanı,

Manisa Ali Rıza Duranlı İl Başkanı, Fahrettin Özler İl Sekreteri,

Sakarya Ahmet Şahin İl Başkanı, Muzaffer Şatır Eski İl Başkanı, Zeki Özmen Merkez İlçe Başkanı,

Tokat Sadık Başdal İl Sekreteri,

Zonguldak Ahmet Hamdi Dinler İl Başkanı, Sabri Eryılmaz İl Sekreteri, Yavuz Ünal Eski İl Saymanı.

PARTİLİLER BİRLEŞELİM

T.İ.P.'in sekiz yıllık zorlu mücadelesini omuzlayanlar, sosyalizmin ışığını Anadolu'da canları pahasına söndürtmeyenler, Edirne'den Kars'a kadar heryerde, hayatlarını ve umutlarını bu kavgaya bağlayanlar, Türkiye İşçi Partililer; biricik güven kaynağımız olan partimiz çok güç bir dönem geçiriyor. Halkımızın gözünde partimiz eski saygınlığını yitirme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Teşkilâtlar çalışamıyor. Hiçbir somut konuda kendilerine yol gösterilmemektedir, bir başlarına kalmışlardır. Her yer, her şey darma dağınıktır. Uzun yıllar boyu yaratılan birikim, mirasyedi gibi harcanmaktadır. Sözün kısası, partimiz zayıflıyor. Bunun böyle olduğunu son seçimler de açıkça göstermiştir.

Bu zayıflamanın sebepleri vardır ve bilinmektedir. Egemen sınıfların, gerici güçlerin, yıllardır yapamadıklarını parti içi ve dışındaki birtakım solcu geçinenler yapmıştır. İşlerin bu duruma gelmesinde şimdiki yöneticilerin sorumluluğu, özellikle büyüktür. 15 Kasımda toplanacak genel yönetim kurulu bu gidişe bir çözüm getirmelidir.

Partinin böyle olumsuz bir sonuca yaklaştığı, sosyalizmin bilimsel ilkelerinden uzaklaştığı tam bir yıl önce ortaya konmuş, ancak, o zaman sonuçlar açıkça ortaya çıkmamış olduğundan, bazı kardeşlerimiz bu görüşe katılmamışlardı. Şimdi gün döndü, köprülerin altından çok sular aktı. Ve artık kuşkularımızın, korkularımızın hayal olmadığı anlaşıldı. Söylediklerimiz doğru çıktı. Bu durumda, bütün teşkilâtta, partili kardeşlerimiz, sosyalist doğru çizginin çevresinde daha sıkı kenetlenmeye başladılar. Önceleri, söylenenlere kuşkuyla bakanlar da artık görüyorlar doğruyu.

Öyle ise ne yapılacak? Bir kere, sosyalist partilere yaraşır biçimde örgütlenilecek. Egemen sınıfların milyonları, hanları, hamamları var, toptum polisi var, natosu, üsleri, 20 bin Amerikalı askeri var, iktidarı var, var oğlu var. Bunlar karşısında sosyalistlerin ise sadece canı gibi sevdiği, gözü gibi koruduğu partisi var. Biz partimizle sömürücüleri ezeceğiz, iktidara yürüyeceğiz. İşte onun için en önemli meselelerimizden biride, bu örgütlenme meselesidir. Bu mesele çözümlenecek ve sömürücü sınıflar karşısında tek silahımız olan partimiz, adına yaraşır, yüklendiği görevlerin üstesinden gelebilir bir güce ulaştırılacaktır.

İkinci yapılacak iş de eğitimdir. Sosyalist partilerin en önemli bir görevi de budur. Partili kardeşlerimiz, militanlar, sosyalizmin bilimsel teorisi ile silahlandırılacaklardır. Ancak böylelikle savaşılır. Devrimci eğitim olmadan, egemen sınıflara karşı mücadele yürütülemez. Oy oy diyerek, oy hesaplarıyla herşeyi unutmak, hem partiyi işte böyle darmadağınık eder, hem de istenen oy elde edilmez. Sosyalist partiler, devrimci eğitime ve örgütlenmeye önem verirler. Bunlar kazanıldıktan sonra oy da gelir, iktidar da.

Sosyalist partinin en önemli görevinin sosyalist teşkilâtlanma ve buna bağlı olarak sosyalist eğitim olduğunu, bir yıl önceki kongrelerde ileri süren kadro bugün daha da gelişmiş ve genişlemiştir.

Partili kardeşler, herşey çok çabuk açığa çıktı. Buna karşılık partiyi, şerefli yerine oturtmaya, partide sosyalizmi hakim kılmaya olan azmimiz de bir o kadar çelikleşti, direncimiz bir o kadar arttı. Bundan sonra yapılacak iş, eski hatalarımızdan ders almaktır. Bu hatalara karşı omuz omuza mücadele vermektir. Tek kurtuluş yolunu sosyalizmde görenler için, partisine yürekten bağlı olanlar, partisini ekmek, tuz yerine sayanlar için başka bir yol yoktur.

Tüm fedakârlıklar Sosyalizm için
Yaşasın Sosyalist Mücadelenin Zaferi

Yaşasın Sosyalist Devrimi Amaçlayan Yiğit Türkiye İşçi Partililer

TARİHİ GÖREV

SADUN AREN

Partimizi Aybar yönetiminden kurtarmak ve tekrar sosyalist niteliğine kavuşturmak üzere bütün parti teşkilâtının harekete geçtiği şu günlerde, bir yıl kadar önce patlak vermiş olan ihtilâfın nedenlerini ve o zamandan beri izlediği gelişmeleri kısaca gözden geçirmekte yarar vardır.

Hatırlanacağı üzere ihtilâf, Aybar'ın 1968 eylül sonlarından itibaren parti kongrelerinde bilimsel sosyalizmden tamamıyla ayrıldığını ortaya koyan konuşmalarına, o zaman merkez yürütme kurulu üyesi olan beş arkadaşın topluca karşı çıkması üzerine patlak vermişti. Yani ihtilâfın başlangıcı ve temeli; Aybar'ın sosyalist teoriden sapması, daha doğrusu bu teoriyi reddetmesi; ondan ayrılmasıdır. Bu teorik ihtilafı burada tekrar etmeye ne imkan, ne de gerek görüyoruz. Bu iş, o mazandan bugüne kadar gerek sözlü, gerek yazılı olarak birçok kereler yapılmıştır. Burada sadece hafızaları tazelemeğe yardımcı olmak üzere başlıca birkaç noktayı hatırlatmakla yetineceğiz; Aybar söz konusu ihtilafa sebep olan konuşmalarında, a) Sosyalizmin bilimsel niteliğini reddetmiştir. b) İnsanlık tarihinin sınıf mücadeleleri değil, hürriyet mücadeleleri tarihi olduğunu söylemiştir, c) yalnız sosyalizme gidiş yolunun değil bizzat sosyalizmin kendisinin de «Türkiye'ye özgü» olacağını söylemiştir, d) İnsanların kendiliklerinden sosyalist bilince varabileceklerini iddia etmiştir, e) Bilimsel sosyalizme aykırı kitapları partililere tavsiye etmiştir.

Merkez yürütme kurulunda patlayan ihtilaf genel yönetim kuruluna ve oradan da, ardarda yapılan Büyük Kongrelere intikal etmiş, fakat bunlarla da kesin bir sonuç alınamamıştır. Örneğin, son olağanüstü kongrede delegeler iki taraf arasında eşite yakın bir şekilde bölünmüşlerdir.

Son kongrede çok küçük bir farkla başkanlığını muhafaza edebilen Aybar, teşkilata dönüp kendini onlara kabul ettireceğine, tam tersi bir tavır almış ve kendine karşı oldukları gördüğü illeri, atanmış kurullarla idare etmek yoluna gitmiştir. Ne aşağıdan yukarı, ne de hürriyetçi ve güler yüzlü sosyalizmle hiçbir ilişkisi olmayan bu yönetim tarzı, Aybar'ı bütün bütün teerit etmiş ve parti merkezinin teşkilatla bağları kopmuştur.

Kongreler sonrası dönemde dikkat çekici bir husus, Aybar'ın ihtilafa sebep olan konuları bir daha hiç ağzına almamış olmasıdır. Gerçekten, o zamandan beri «hürriyetçi sosyalizm» «güler yüzlü sosyalizm», sözlerini bir daha Aybar'ın ağzından işitmek mümkün olmamıştır. Bu, üzerine parmak basılacak bir noktadır. Çünkü madem ki, bunlardan bu kadar kolaylıkla vazgeçebilmiştir, neden daha ihtilafın başlangıcında aynı şeyi yapmamış ve partinin bu hale gelmesine sebep olmuştur.

Bu durumu olumlu bir şekilde, yani Aybar'ın tekrar sosyalist çizgiye dönmesi olarak yorumlamaya imkan yoktur. Gerçekten, aynı sözlerle değil, ama bu sefer de başka söz ve sözde tahlillerle sosyalizmden olan uzaklığını sürdürmeye devam etmektedir. İşçilerin sendika, grev, toplu sözleşme sigorta gibi haklara sahip olmaları dolayısiyle devrimci niteliklerini yitirdikleri, buna karşılık bu gibi haklardan yoksun olan köylülerin asıl devrimci sınıf oldukları yolundaki sözleri bunun en yakın örneğidir. Bu sözler sosyalist teoriye olduğu kadar gerçeklere de aykırıdır. Çünkü memleketimizdeki devrimci işçi hareketleri, devrimci köylü hareketlerinden, sayı bakımından da kat kat daha fazladır. Ayrıca bu görüşüyle, partimizin karakterini belirleyen ve işçi sınıfının demokratik öncülüğünden bahseden tüzüğümüzün ikinci maddesine de karşı çıkmış, aykırı davranmış olmaktadır.

Teori ile pratik (eylem) arasında çok sıkı bağlar vardır. Teorik sapmalar eyleme de mutlaka yansırlar. Nitekim Aybar yönetiminin teorik sapmaları da parti eylemlerine yansımış ve onlarda somutlaşmıştır. Eğitim ve örgütlenmenin ihmal edilmiş olması, parti teşkilatının hiçe sayılması, parti eylemlerinin sadece oy almaya ve giderek diğer partiler gibi oy avcılığına yönelmesi, hep teorik sapmanın eylemde somutlaşan yankılarıdır.

Aybar'ın partiyi sosyalist niteliğinden ayıran ve aynı zamanda bir örgüt olarakda tahrip etmiş olmaya yönelmiş olan bu tutumu karşısında, muhalefeti diri tutmak zorunlu bir görev olarak belirmişti. Bunun üzerine bir grup partili arkadaşın elbirliğiyle EMEK dergisi çıkarıldı. EMEK'in ilk ve acil görevi, parti içindeki sosyalist muhalefeti diri tutmak ve geliştirmekti. EMEK bu görevini geniş ölçüde başarmıştır.

Bugün partimiz hayatının en kritik noktasına gelmiştir. 15 Kasımda toplanacak olan genel yönetim kurulu Aybar yönetimini değiştirmek zorundadır. Bu, genel yönetim kurulu üyelerinin tarihi görevidir.

BEHİCE BORAN

NİÇİN ÖRGÜT?

Bilindiği gibi, Partide ihtilâfın patlak verdiği ve yoğunlaştığı başlıca noktalardan biri örgüt sorunu oldu. Yedi sekiz yıllık ilk gelişme döneminden sonra parti örgütünü sağlam, disiplinli, bilinçli, etkin bir politik mücadele aracı haline getirmek, kısacası, sağlam bir sosyalist örgüt niteliğine kavuşturmak mutlaka gerçekleştirilmesi zorunlu bir sorun olarak belirdi.

Sosyalist harekette örgütlenmenin ve örgütün vazgeçilmez hem bilimsel - teorik, hem politik pratik esaslara dayanır.

Bilimsel sosyalizm, sadece, toplumsal yapıların ve gelişmenin teorisi, bilgi stoku değildir, aynı zamanda toplum yapılarının bilinçli ve rasyonel (ussal) *değiştirme yöntemi, kılavuzudur.* Bilimsel sosyalizme göre, kapitalist üretim ilişkilerinin belirli ölçü ve biçimlerde hâkim olduğu toplumlarda toplum yapısını değiştirecek, yeni bir düzene sokacak güç, işçi sınıfı öncülüğünde işçi - emekçi sınıflarıdır. İşçi - emekçi sınıflar bu tarihsel - toplumsal görevi Toplumsal gelişme sürecinin tabiî süreci içinde kendiliğinden yerine getiremezler. Kendi sınıflarının, toplum yapısındaki yer ve görevlerinin ve tarihsel misyonlarının bilincine varmak ve toplum düzenini değiştirme yönünde bilinçli, planlı, sürekli ve cesur mücadele vermek, yani sosyalist deyimiyle, kendiliğinden varolan sınıf olmaktan çıkıp kendisi için varolan sınıf haline dönüşmek zorundadırlar. İşçi - emekçi sınıfların bu niteliksel değişim aracı ise kendi sınıf partileri sosyalist partisidir. İşçi - emekçi sınıfların pratik örgütü vazgeçilmez şarttır.

Bu kıza izahtan çıkan açık ve kesin sonuç şudur ki, gerçekten sosyalist bir parti burjuva partileri gibi örgütlenemez ve onlar gibi çalışmaz. Burjuva partilerinin, temsil ettikleri ve çıkarlarını savundukları sınıfları eğitip, örgütleyip sınıfsal bilince kavuşturmaları ve bu sınıfları bilinçli ve örgütlü politik mücadeleye sokmaları gibi *bir amaç ve görevleri yoktur.* Mevcut düzeni *değiştirmeye değil, muhafazaya* ve bu düzen içinde politik iktidarı elde tutmaya yönelmişlerdir. Bunun için de başlıca kaygıları her ne yoldan olursa olsun oy toplamak, oyları artırmaktır. Sosyalist parti ise mevcut düzen içinde bir oy toplama aracı değildir; her şeyden önce işçi - emekçi sınıfları tarihsel - toplumsal görevlerini başaracak duruma getirmek ve bu görevi başarmaktır. Bu ise bu sınıfları örgütleyip bilinçlendirmek ve politik iktidar için etkin mücadeleye sokmakla olur. Bunun için sosyalist partide sağlam örgütlenme, bilinçli ve örgütlü politik mücadele esastır. Sosyalist parti sağlam örgütlenmeyi, örgütlenme ve politik eylemle ilişkin sosyalist eğitim ve bilinçlendirmeyi aslâ arka plana atamaz. Oy toplama ve artırma böyle bir örgütlenme, çalışma ve mücadelenin bir meyvesi olarak beliren dolaylı bir sonucu olur. Böyle *bir sonuç olarak gerçekleşen oyların değeri, önemi* ve ağırlığı olabilir ancak.

Emekçi kitlelerin politik mücadelelesine işçi sınıfı öncülük eder... TİP'in tüzük ve programı bu öncülüğü kabul eder. İşçi sınıfının öncülüğü ve diğer emekçi sınıfların sosyalist harekete kazanılması ve politik mücadeleye sokulması sağlam örgütlenme ile mümkündür. İşçi sınıfı politik örgütsüz, veya zayıf ve yetersiz bir örgütle, öncülük görevini yerine getiremez, diğer emekçi sınıfları sosyalist harekete çekemez. Bu bakımdan da örgüt ve örgütlenme küçümsenemez bir önem taşır.

Bugünkü bozuk düzenin sosyalizm doğrultusunda değiştirilmesi ve nihayet sosyalist bir düzenin gerçekleştirilmesi politik iktidarı kazanma noktasından geçer. İşçi - emekçi sınıfların iktidarı ise *doğrudan doğruya değil, bu sınıfların kendi öz partilerinin, sosyalist* partinin iktidarı kazanmasıyla gerçekleşir. Böyle bir iktidarın sağlam, etkin, başarılı olması ise bu iktidarın aracı olan partinin, yani örgütün, sağlam etkin, başarılı olmasına bağlıdır. Oy avcılığı usulleriyle, veya müsait bir konjonktürün, müsait toplumsal şartların sonucu oyları toplayıp iktidara gelmiş, ama örgütü zayıf, gevşek, işçi - emekçi sınıflarla kenetlenmemiş bir parti köklü toplumsal dönüşümleri gerçekleştiremez, bu dönüşümlerin gerçekleştirilebilmesi için işçi - emekçi sınıfların desteğini, inançlı ve şevkli çabasını sağlıyamaz. Kısa zamanda işçi emekçi sınıfların güvenini, aktif desteğini ve katkısını yitirir ve onunla birlikte iktidarı yitirir.

İşçilere, köylülere, emekçilere «Oyunu kendine ver, Meclise kendini seç, iktidara sen gel,» denliyor. Bu sözleri dinleyen işçi, köylü ve emekçilerin her biri kendisinin Meclis'e seçilebileceği anlamını çıkarıyor ve «Ben nasıl milletvekili olurum? Ben ne bilirim, nasıl devleti yönetirim?» diyor. Haklıdır bu şüphe ve inançsızlığında işçiler, emekçiler. Söz konusu olan, işçilerin, köylülerin, emekçilerin oldukları gibi doğrudan doğruya yasama ve yürütme organlarında yer alınaları değildir, çünkü on milyonlarca işçi, köylü ve emekçiden ancak bir kaç yüzü bu organlarda yer alabileceklir. Demek ki on milyonların bir kaç yüz kişiyle temsil edilmeleri, onların eliyle iktidarlarını gerçekleştirmeleri söz konusudur. On milyonların içinden her hangi işçi, köylü, emekçinin değil, en bilinçli, en yetenekli, en becerikli, en cesur ve mücadeleci olanların bu temsilcilliği yüklenmeleri gereklidir. Nasıl ortaya çıkacak, nasıl bilinecektir bu bir kaç yüz kişi? Parti örgütü aracılığıyla elbette. Parti içi çalışmalarıyla, partili olarak işçi emekçi kitleler içindeki çalışma ve mücadeleleriyle tanınacaklar, ön plana çıkıcaklar ve yetenekli ve layık oldukla*rını fiilen isbat ettikleri için parti içi ve dışı seçimlerde aday* listelerine gireceklerdir. İşçi ve emekçilerin kendi güçlerine, yeteneklerine, iktidarı kazanabileceklerine ve devleti yönetebileceklerine inanabilmeleri için önce bu iktidarın ve yönetimin aracı olacak kendi partilerine inanmaları, onu benimsemeleri gerekir. Bu inanç ve güven ise lâfla, sadece propaganda ile kazanılamaz. Her şeyden önce iş görerek, eylemle kazanılır. İşçi - emekçi halkımız haklı olarak lafa değil, işe bakar. Gerek işçi - emekçiler arasından yetenekli, bilinçli ve mücadeleci elemanların yetiştirilip tanıtılması, gerek işçi - emekçi sınıfların hak ve hürriyetlerinin sözle değil fiilen şimdiden savunulması ve böylece kitlelerin güveninin kazanılması, gerekse kitlelerin anayasa hak ve hürriyetlerine sahip çıkartılıp politik örgütlü mücadeleye sokulması, sosyalist iktidar için hazırlanması ancak sağlam ve etkin sosyalist örgütlenme ile başarılır.

Sağlam ve etkin sosyalist örgütlenmeyi küçüksemek ve ihmal etmek sadece seçimlere girebilmek için şekli kuruluşlarla yetinmek sosyalizmden sapmanın, sapmanın da ötesinde, sosyalizme sırt çevirmenin kendi başına yeterli bir delilidir.

Partilinin Sesi, Haftalık Siyasi Gazete Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Süleyman COŞKUN
Fiatı : 25 Kuruş - 6 Kasım. 1969 Dizgi ve Baskı : Baylan Basım ve Ciltevi - ANKARA